Euran kunta

SITOWISEN LUMO-RAPORTTEJA 67/2026

LUONNOS

Euran Fankkeen laajennusalueen luontoselvitys 2026

SITOWISE

Sisältö

1. Johdanto 4

2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus 4

3. Työstä vastaavat henkilöt 5

4. Liito-oravaselvitys 6

4.1. Liito-oravan ekologiaa 6
4.1.1. Yleiskuvaus 6
4.1.2. Lisääntymis- ja levähdyspaikat 6
4.1.3. Ydinalue 6
4.1.4. Elinpiiri 7
4.2. Liito-oravan suojelu 7
4.3. Inventointimenetelmät 7
4.3.1. Epävarmuustekijät 8
4.4. Liito-oravaselvityksen tulokset ja päätelmät 9

5. Pesimälinnustoselvitys 9

5.1. Inventointimenetelmät 9
5.1.1. Sovellettu kartoituslaskenta 9
5.1.2. Epävarmuustekijät 11
5.2. Lajikohtaista tarkastelua 11
5.3. Pesimälinnustoselvityksen tulokset ja päätelmät 12

6 Kasvillisuusselvitys 14

6.1. Inventointimenetelmät 14
6.1.1. Epävarmuustekijät 18
6.2. Selvitysalueen kasvillisuuden yleiskuvaus 19
6.3. Kasvillisuusselvityksen tulokset ja päätelmät 22

7. Tulosten yhteenveto 26

8. Kirjallisuus ja lähteet 26

Päiväys: 21.7.2026
Tarkastaja: Aliisa Wahlsten
Projektinumero: 12032083
Raportin pohjakartat: Maanmittauslaitoksen avoin aineisto 2026
Viittaussuositus: Kuvaja, I., Pajari, T. & Vesamäki, J. 2026:
Euran Fankkeen laajennusalueen luontoselvitys 2026. Sitowise Oy.

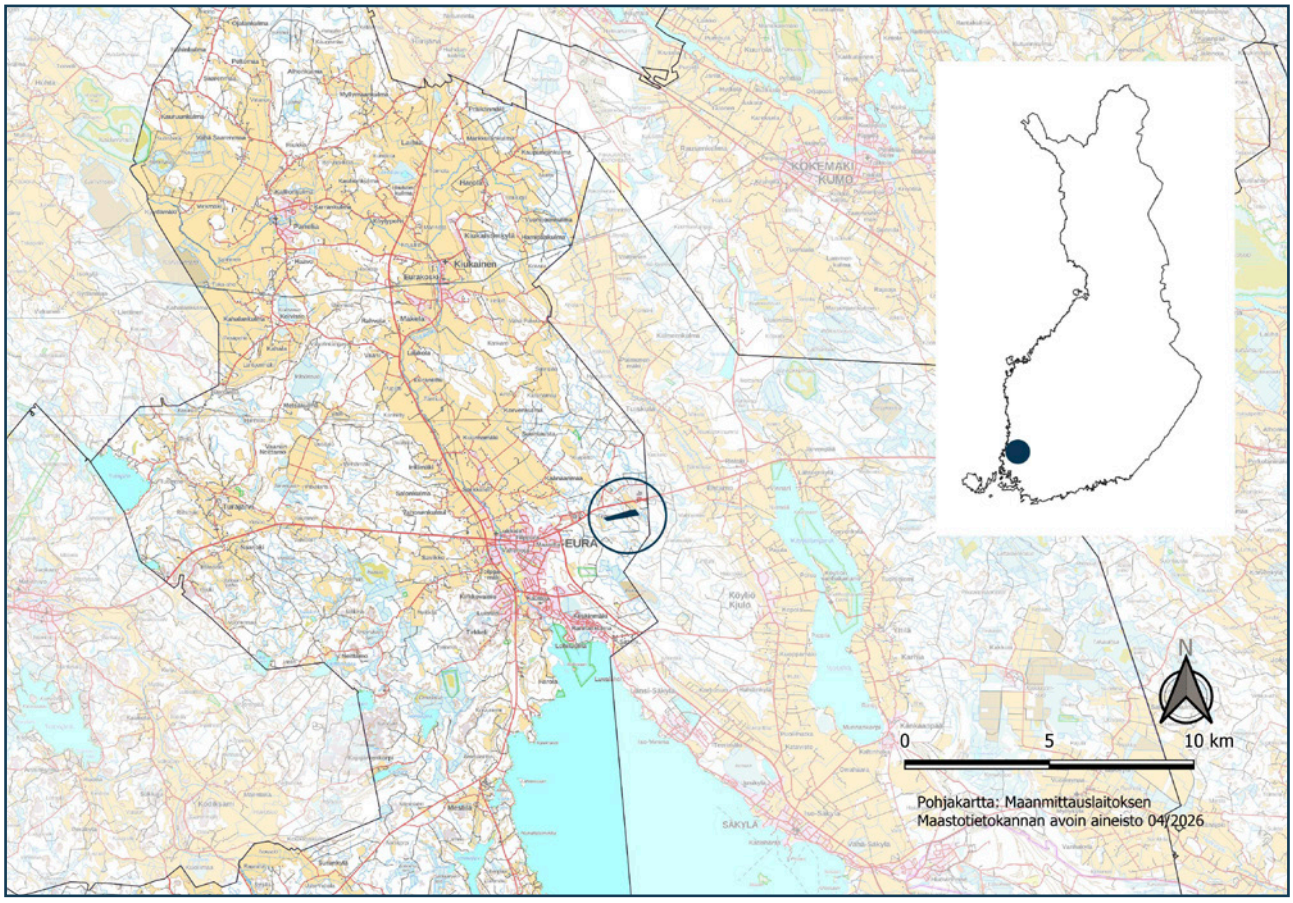
1. Johdanto

Euran kunta suunnittelee asemakaavan muutosta Fankkeen teollisuusalueen itäpuolelle. Alueelle on tehty luontoselvityksiä 2025. Suunnittelualuetta on laajennettu kaava-alueen eteläpuolelle. Tässä raportissa esitetään Sitowise Oy:n Fankkeen laajennusalueelle tekemien luontoselvitysten tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida maankäytön vaikutuksia alueen luontoarvoihin. Alueella tehtiin liito-oravakartoitusta yhtenä päivänä, pesimälinnustoselvityksiä kahtena päivänä ja kasvillisuusselvitystä yhden työpäivän aikana huhti–kesäkuussa 2026. Pesimälinnustoa kartoitettiin myös liito-orava- ja kasvillisuusselvitysten yhteydessä. Raportissa esitetään selvityksissä käytetyt inventointimenetelmät, epävarmuustekijät, tulokset ja päätelmät.

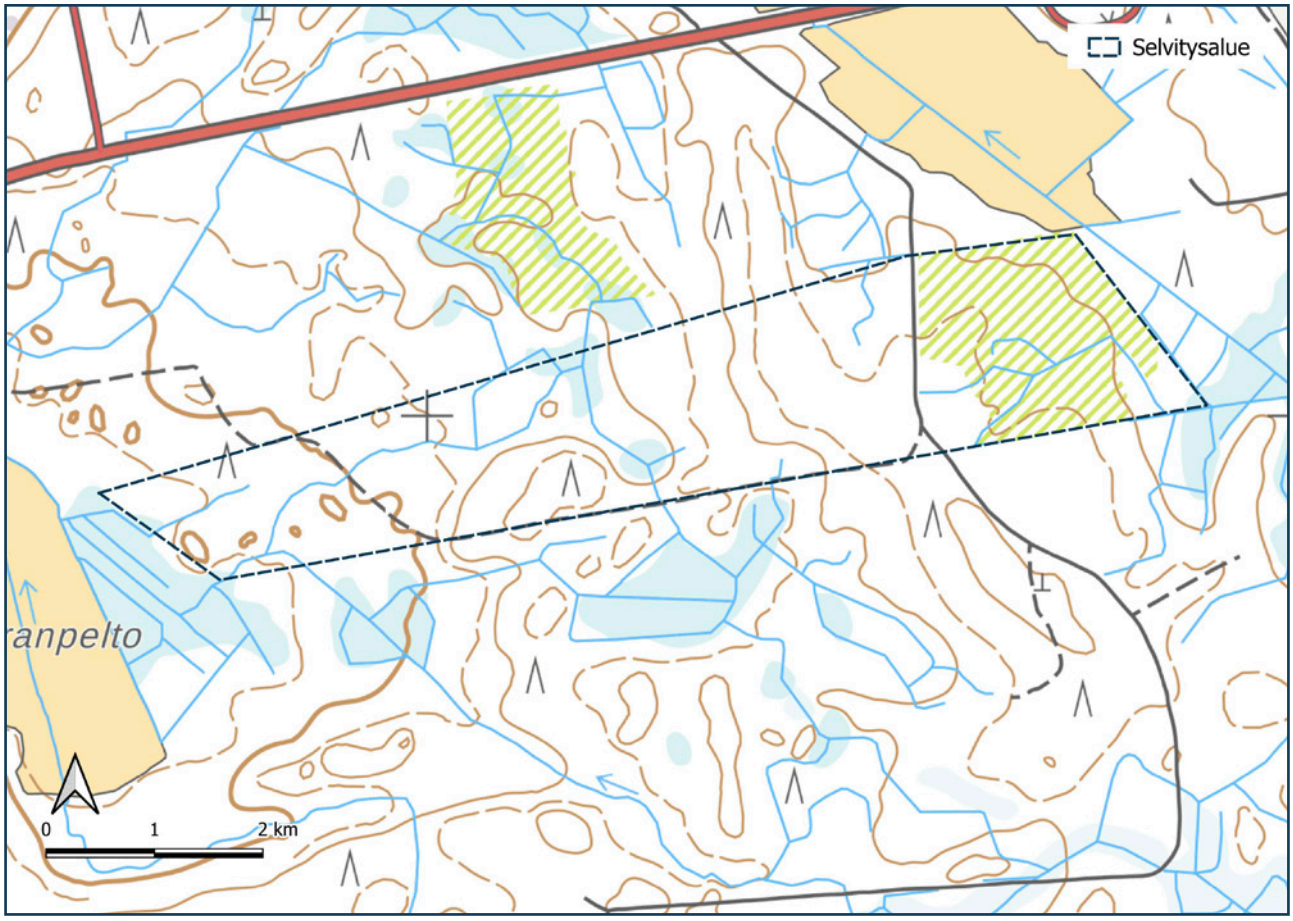
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Fankkee laajennusalueen selvitysalue sijaitsee Euran kuntakeskustasta noin kolme kilometriä itään jo rakentuneen teollisuusalueen itäpuolella (kuva 1). Selvitysalue sijoittuu valtatien 12 ja nykyisen kaava-alueen eteläpuolelle. Alueen pinta-ala on noin 22 hehtaaria (kuva 2).

Selvitysalue sijaitsee eteläboreaalisella lounaismaan metsäkasvillisuusvyöhykkeellä ja Etelä-Suomen kilpikeitaiden suokasvillisuusvyöhykkeellä. Selvitysalueen metsät ovat kauttaaltaan metsätalouskäytössä ja suot ojitettuja, mikä on niiden luonnontilaa heikentävä tekijä.

Kuva 1. Selvitysalueen (sininen alue) lähestymiskartta. Lähikunnat ovat vaaleammalla sävyllä.

Kuva 2. Selvitysalueen sijainti ja rajaus.

Selvitysalueen kasvillisuustyypit ovat lehtomaisia ja tuoreita kankaita sekä paikoitellen kuivahkoja kankaita. Ikärakenteeltaan alueen puusto on enimmäkseen varttunutta kasvatusmetsää sekä paikoin taimikoita ja avohakkuualoja. Alueen korvet ovat ojitettuja, eikä alueella ole avosoita. Selvitysalueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei sijoitu suojelualueita, eikä myöskään Natura 2000 tai pohjavesialueita.

3. Työstä vastaavat henkilöt

Euran Fankkeen luontoselvitysten maastotöistä vastasivat luontokartoittaja (EAT) Ilkka Kuvaja, biologi Tarja Pajari sekä luontokartoittaja (EAT) ja puutarhuri Johanna Vesamäki. Kuvaja inventoi liito-oravia ja pesimälinnustoa, Pajari pesimälinnustoa sekä Vesamäki kasvillisuutta. Kuvajalla on kokemusta liito-oravaselvityksistä kuusi vuotta ja linnustoselvityksistä usean vuosikymmenen ajalta, Pajarilla on 14 vuoden kokemus pesimälinnustokartoituksista sekä Vesamäellä kuuden vuoden kokemus kasvillisuusselvityksistä. Raportoinnista vastasi Vesamäki, jolla on kuuden vuoden kokemus luontoselvitysten raportoinnista.

4. LIITO-ORAVASELVITYS

4.1. Liito-oravan ekologiaa

4.1.1. Yleiskuvaus

Liito-orava on pieni ja siro, jyrsijöihin kuuluva nisäkäs. Ruumis on pituudeltaan 13–21 senttimetriä pitkä ja paino 95–170 grammaa. Häntä on 9–14 cm pitkä ja ylhäältä päin litistynyt. Uros ja loppukesällä itsenäistyvät nuoret ovat hieman aikuista naarasta pienempiä ja painavat noin 90–100 g. Turkki on harmaa, vatsan puolelta vaaleampi. Kesällä turkissa on ruskehtavaa sävyä. Etu- ja takaraajoja yhdistää liitopoimu. Liito-orava liikkuu lähes yksinomaan puusta toiseen liitämällä. Liito-orava kykenee liitämään matkan, joka on noin kolme kertaa puun pituus. Laji on hämäräeläin, joka liikkuu tavallisesti vain yöllä.

Ravinnokseen liito-orava käyttää lehtiä, silmuja, etenkin lepän ja koivun norkkoja ja kypsyviä siemeniä sekä tuoreita kuusenkäpyjä. Tunnistamisen kannalta tärkeät ulostepapanat ovat riisinjyvän kokoisia noin 6–8 mm pitkiä ja 2–3 mm paksuja, keväällä kirkkaan kellanruskeita ja myöhemmin kesällä ruskeita.

Liito-oravanaaraan kiima-aika on maalis–huhtikuussa vain muutamana päivänä, ja poikaset syntyvät huhtikuun lopulla tai toukokuun alussa. Poikasia on tavallisesti 2–4. Laji on lyhytikäinen, vain noin 1–2 vuotta, mutta se voi elää jopa 4–5-vuotiaaksi. Aikuiset yksilöt ovat varsin paikkauskollisia, eivätkä mielellään siirry pois elinpiiriltään. Nuoret yksilöt etsivät syksyllä uusia elinpiirejä (Hanski 2016).

4.1.2. Lisääntymis- ja levähdyspaikat

Lisääntymispaikalla liito-orava saa poikasia ja levähdyspaikassa liito-orava viettää päivänsä. Lisääntymis- ja levähdyspaikka käsittää pesäpuut ja niiden lähellä kasvavat suojaa ja ravintoa tarjoavat puut. Pesä on tavallisesti haavan tai muun lehtipuun kolossa tai oravan risupesässä kuusessa. Pesä saattaa joskus olla hyvin vaikeasti havaittavissa puun oksan hangassa tai korkealla kuusen tiheässä oksistossa. Taajama-alueilla pesä voi löytyä rakennuksista ja rakennelmista (Nieminen & Ahola 2017).

4.1.3. Ydinalue

Ydinalue on papanalöytöjen ja metsän rakenteen perusteella rajattu liito-oravan elinpiirin keskeinen osa, josta on löydetty runsaasti puita, joita liito-orava on papanalöytöjen perusteella käyttänyt oleskelu- tai ruokailupaikkanaan ja joilla ne viettävät suurimman osan ajastaan. Ydinalueella on useimmiten myös liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka (Nieminen & Ahola 2017).

4.1.4. Elinpiiri

Liito-oravan elinpiiri muodostuu useasta lisääntymis- ja levähdyspaikasta, ydinalueista, ruokailupuista sekä puustoisista kulkuyhteyksistä näiden välillä eli metsäisestä alueesta, jossa liito-orava liikkuu, lisääntyy, ruokailee ja nukkuu. Elinpiirillään liito-oravayksilöillä on havaittu vuoden mittaan olevan säännöllisessä käytössään useita pesäpaikkoja ja ruokailualueita (Nieminen & Ahola 2017).

Liito-oravaurosten elinpiiri on varsin laaja, keskimäärin noin 60 hehtaaria. Naaraat elävät yleensä alle 10 hehtaarin alueella (noin 4–6 hehtaaria). Molemmat sukupuolet käyttävät useita eri koloja elinpiirillään ja naaraat voivat siirtää poikasiaan kolosta toiseen. Liito-oravat suosivat järeää haapaa ja lehtipuita kasvavaa kuusisekametsää ja ne tarvitsevat liikkumiseen yli 10 metriä korkeaa puustoa. Kulkuyhteydet elinpiirin eri ydinalueiden välillä on turvattava ja yhteydet myös laajempiin metsäalueisiin ovat tärkeitä etenkin levittäytymisen vuoksi (Tapio Oy 2016).

4.2. Liito-oravan suojelu

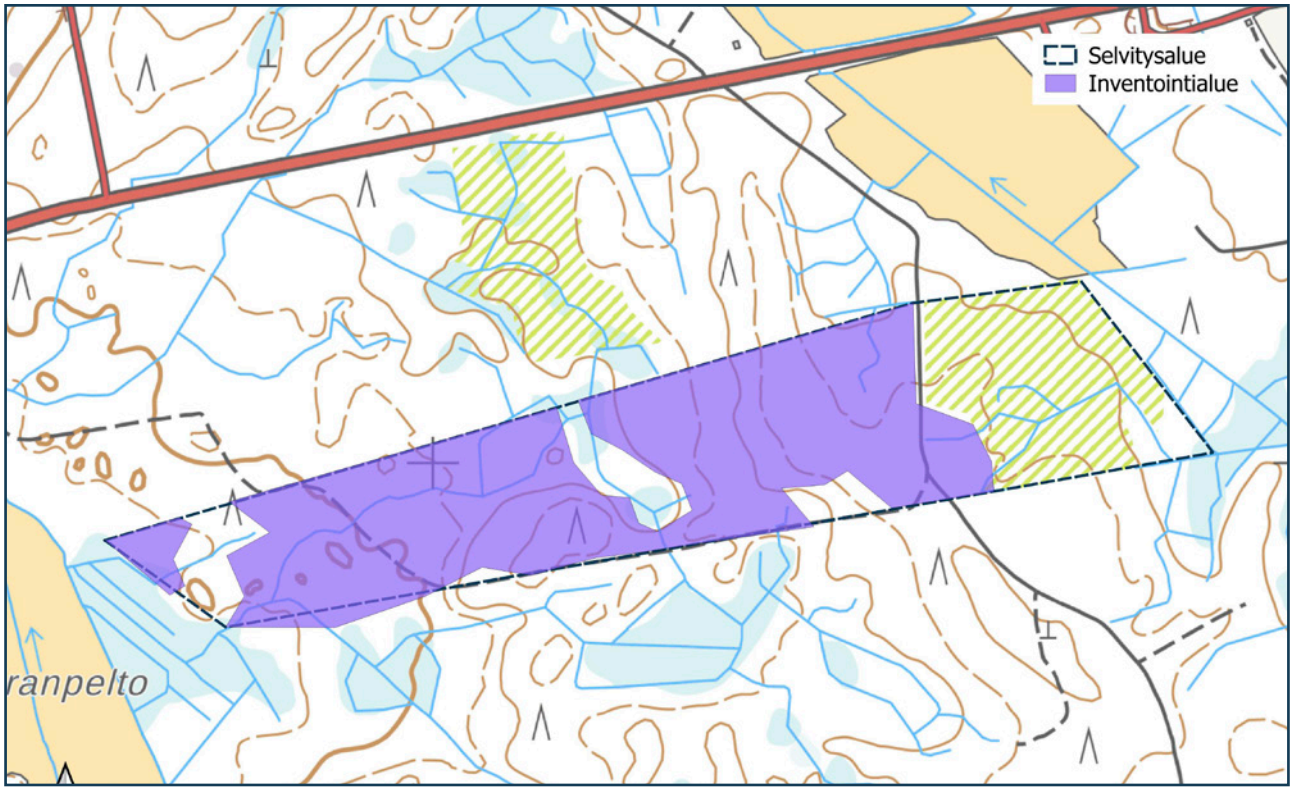
Liito-orava kuuluu Euroopan yhteisön luontodirektiivin (LSA 2023/1066) liitteen IV lajeihin, joiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty (Nieminen & Ahola 2017). Lisäksi se kuuluu luontodirektiivin liitteen II lajeihin. Liitteen II mukainen laji on Euroopan unionin tärkeänä pitämä laji, jonka suotuisa suojelutaso on pyrittävä säilyttämään tai palauttamaan. Suojelukeinona on alueellinen suojelu (Natura 2000). Liitteen IV mukainen laji edellyttää suojelukeinona tiukkaa suojelua. Lisääntymis- ja levähdyspaikan on säilyttävä toiminnallisena, eli liito-oravan pitää pystyä käyttämään sitä lisääntymiseen ja levähtämiseen (Metsäkeskus 2023). Liito-orava on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) (Hyvärinen ym. 2019).

4.3. Inventointimenetelmät

Selvitysalueen metsäalueet kierrettiin järjestelmällisesti yhtenä päivänä 29.4.2026 kello 6.50–12.50 välisenä aikana. Tarkastelussa kiinnitettiin erityistä huomiota metsien puusto- ja ikärakenteeseen. Maastotöihin käytettiin aikaa noin kuusi tuntia.

Sopivilta paikoilta etsittiin liito-oravien jätöksiä puiden runkojen tyviltä. Mahdollisten jätösten löytämiseen oli hyvät edellytykset, sillä lumet olivat sulaneet kokonaan, eikä kasvillisuus ollut vielä kasvanut siten, että papanat peittyisivät (Mäkelä & Salo 2023). Kohdealueilta tutkittiin järeähköjen puiden tyvet. Erityisesti huomiota kiinnitettiin kuusiin, koivuihin, leppiin, raitoihin ja haapoihin (kuva 3).

Liito-oravaselvityksissä kaikista papanalöydöistä merkitään ylös koordinaattipiste, puulaji ja papanamäärä sekä tarkistetaan, onko puussa koloja tai risupesiä. Lisääntymis- ja levähdyspaikka- sekä ydinalueraajaukset tehdään papana- ja kolopuulöytöjen, havaittujen risupesien ja elinympäristötarkastelun perusteella (Nieminen & Ahola 2017, Mäkelä & Salo 2023). Lajille voidaan myös esittää soveliaita puustoisia kulkureittejä muille metsäalueille (Tapio Oy 2016). Inventoinnit tehtiin hyvissä sääolosuhteissa (taulukko 1). Vain lumisade tai lumipeite ovat kartoituksia estäviä tekijöitä. Tausta-aineistona hyödynnettiin Suomen Lajitietokeskuksen havaintorekisteriä (Suomen Lajitietokeskus 2026).

Kuva 3. Inventointialueet.

Taulukko 1. Sääolosuhteet inventointien aikana. Pilvisyydessä esimerkiksi 0/8 = pilvetön ja 8/8 = täyspilvinen.

Päivä-määrä	Inventointi-aika	Lämpötila alussa	Lämpötila lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa	Tuuli alussa	Tuuli lopussa
29.4.2026	6.50–12.50	-1 °C	7 °C	0/8	1/8	2 m/s N	4 m/s NW

4.3.1. Epävarmuustekijät

Liito-oravaselvitysten epävarmuustekijät liittyvät tyypillisesti liian varhain talvella tehtyihin maastotöihin, jolloin on paksu lumipeite. Papanoita voi olla vain muutamia puiden tyvellä, joten niiden havaitseminen vaatii lumien riittävän sulamisen. Lisäksi papanoita tippuu toisinaan myös kauemmaksi tyveltä, eikä niitä ole mahdollista havaita liian lumiseen aikaan. Liian myöhään keväällä kasvillisuus saattaa peittää papanoita. Ne myös haurastuvat ja hajoavat keskilämpötilan noustessa. Tässä selvityksessä ei ole vuodenaikaan tai sääolosuhteisiin liittyviä epävarmuustekijöitä, mutta lajin esiintyminen on ns. dynaaminen, eli toisinaan osa reviireistä on tyhjiä ja seuraavana vuonna ne voivat olla asuttuja. Mikäli inventointi tehdään sellaisena vuonna, että reviiri ei ole asuttuna, on lisääntymis- ja levähdyspaikan varmistaminen mahdotonta ilman taustatietoja alueen tilanteesta. Lisääntymis- ja levähdyspaikan määrittelyyn liittyy myös epävarmuustekijöitä, sillä erityisesti risupesiä voi olla hyvin haastavaa nähdä suurista ja tiheistä kuusista.

4.4. Liito-oravaselvityksen tulokset ja päätelmät

Maastoinventointien aikana ei tehty liito-oravan papanahavaintoja. Liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä ei rajattu, sillä varttuneiden metsien rakenne on liito-oravan elinpiiriksi heikko. Puusto on harvahkoa, tasarakenteista ja lehtipuuston määrä niukka. Järeää haapaa ei esiinny lainkaan.

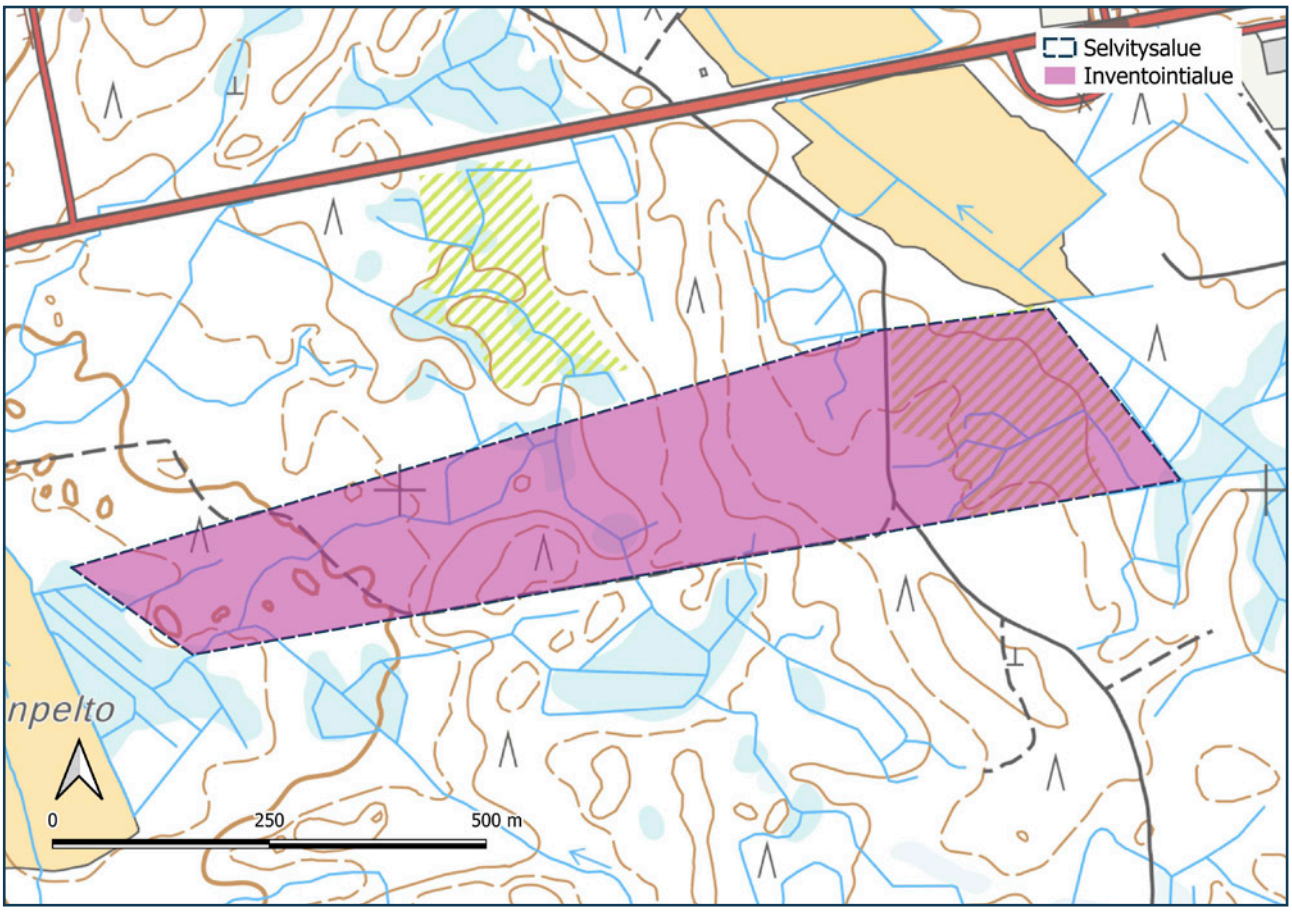
Lähialueen vanhat havainnot on osoitettu vuoden 2025 selvityksessä (Ahlfors ym. 2025), sillä uusia havaintoja ei löytynyt (Suomen Lajitietokeskus 2026).

5. PESIMÄLINNUSTOSELVITYS

5.1. Inventointimenetelmät

5.1.1. Sovellettu kartoituslaskenta

Selvitysalueella tehtiin yhteensä neljä sovellettua kartoituslaskentaa 29.4., 7.5., 16.6. ja 19.6.2026 Kartoitukset ajoitettiin pääosin noin kello 4.00–11.45 väliselle ajalle sekä liito-oravakartoituksen ja kasvillisuusinventoinnin yhteydessä noin kello 8.00–16.00 väliselle ajalle. Inventointialueet esitetään kuvassa 4. Inventointiin käytettiin aikaa yhteensä noin 23 tuntia.

Kuva 4. Pesimälinnuston inventointialue.

Sovelletussa kartoituslaskennassa painopisteenä olivat uhanalaiset, EU:n lintudirektiivin liitteen I lajit sekä Suomen erityisvastuulajit. Selvityksen aikana kirjattiin kuitenkin myös sellaisten lajien reviirejä, joilla on esimerkiksi erityistä indikaattoriarvoa. Kartoituslaskennassa huomionarvoisten lajien reviirit merkittiin kartalle paikan päällä maastossa ja sijainti varmistettiin GPS-paikantimen avulla. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoitteleva koiras, nähty koiras, varoitteleva naaras, nähty naaras, varoitteleva pari ja nähty pari. Paritulkinta on tehty, mikäli edellä mainittu havainto on tehty vähintään kerran sopivassa elinympäristössä, eikä havaintoa ole tulkittu muuttohavainnoksi. Mikäli samalla paikalla on eri käyntikerroilla tehty kaksi tai useampia havaintoja samasta lajista, myös ne on tulkittu yhdeksi pariksi. Menetelmä on sovellettu kartoituslaskentaohjeista (Koskimies & Väisänen 1988) ja se vastaa tuoreimpia suosituksia (Mäkelä & Salo 2023).

Lajit, joista kerättiin kaikki reviirihavainnot:

- Vesilinnut
- Peltokanalinnut (ei fasaani)
- Metsäkanalinnut
- Haikarat
- Päiväpetolinnut (vain löydetyt pesät)
- Rantakanat
- Kurki
- Kahlaajat (ei metsäviklo, lehtokurppa)
- Lokkilinnut
- Uuttukyyhky, turkinkyyhky, turturikyyhky
- Pöllöt
- Kehrääjä
- Tervapääsky
- Kuningaskalastaja
- Tikat (ei käpytikka)
- Kiurut
- Pääskyt (vain löydetyt pesät)
- Niittykirvinen, lapinkirvinen
- Västäräkit
- Tilhi
- Koskikara
- Peukaloinen
- Satakieli, sinirinta, sinipyrstö
- Leppälinnut
- Taskut
- Sepelrastas
- Sirkkalinnut
- Kultarinnat
- Kerttuset
- Kirjokerttu, pensaskerttu
- Idänuunilintu, lapinuunilintu, sirittäjä
- Pikkusieppo
- Viiksitimali
- Pyrstötiainen
- Töyhtötiainen, hömötiainen, lapintiainen
- Pähkinänakkeli
- Kuhankeittäjä
- Lepinkäiset
- Närhi, pähkinähakki, kuukkeli, harakka
- Kottarainen
- Varpunen
- Järripeippo
- Viherpeippo, vuorihemppo
- Kirjosiipikäpylintu, isokäpylintu
- Punavarpunen
- Taviokuurna
- Nokkavarpunen
- Sirkut (ei keltasirkku)

5.1.2. Epävarmuustekijät

Pesimäaikaan linnustoa inventoitiin neljän päivän aikana. Alueen pinta-alaan nähden linnustoselvitystä voidaan pitää kattavana ja selvityspäiviä on ollut riittävästi. Lisäksi koko alue on saatu inventoitua järjestelmällisesti neljä kertaa. Inventointien vuorokaudenajat ovat olleet sopivat pesimälinnustoselvityksiin, sillä valtaosa maastotöistä tehtiin varhaisaamusta lähtien. Suurella todennäköisyydellä linnustolliset arvot on löydetty. Joitakin yksittäisiä huomionarvoisia lajeja etenkin yölaulajien kohdalla on saattanut jäädä löytymättä, koska yöaikaista inventointia ei tehty. Yölaulajia inventoidaan tavallisesti lepakkoselvitysten yhteydessä. Inventoinnit tehtiin kokonaisuutena riittävän hyvissä sääolosuhteissa (taulukko 2).

Taulukko 2. Sääolosuhteet inventointien aikana. Pilvisyydessä esimerkiksi 0/8 = pilvetön ja 8/8 = täyspilvinen.

Päivämäärä	Inventointiaika	Lämpötila alussa	Lämpötila lopussa	Pilvisyys alussa	Pilvisyys lopussa	Tuuli alussa	Tuuli lopussa
29.4.2026	6.50–12.50	-1 °C	7 °C	0/8	1/8	2 m/s N	4 m/s NW
7.5.2026	5.45–11.45	-3 °C	10 °C	0/8	1/8	1 m/s SE	2 m/s S
16.6.2026	7.00–13.15	15 °C	19 °C	2/8	1/8	1 m/s E	3 m/s SE
19.6.2026	4.10–9.20	11 °C	16 °C	0/8	0/8	2 m/s NW	2 m/s NW

5.2. Lajikohtaista tarkastelua

Tässä osiossa käsitellään selvitysalueella maastotöiden aikana havaittuja lintulajeja. Kustakin lajista esitetään suomalaisen nimen lisäksi tieteellinen nimi. Palstan oikeassa reunassa on merkitty sinisellä hakasulkuihin lajin uhanalaisuusluokka ja suojelustatus: CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut ja NT = silmälläpidettävä (Hyvärinen ym. 2019). DIR = EU:n lintudirektiivin laji ja V = Suomen kansainvälinen vastuulaji (Leivo 1996, Rassi ym. 2001). Suomen kansainvälinen vastuulaji tarkoittaa eliölajia, jonka populaatiosta vähintään Euroopan laajuisesti merkittävä osa elää ja lisääntyy Suomessa. Suomella on sen vuoksi erityinen vastuu kansainvälisellä tasolla lajin seurannasta, tutkimuksesta ja suojelusta. Kustakin lajista esitetään yleispiirteisesti elinympäristöön liittyviä tietoja (Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024, Luontoportti 2024, Suomen Lajitietokeskus 2024, Zetterström ym. 2023) sekä tuorein parimääräarvio (Lehikoinen yms. 2025).

Pyy *(Tetrastes bonasia)* **[VU][DIR]**

Selvitysalueen länsiosassa oli kaksi reviiriä (kuva 5). Pyy pesii pohjoisinta Suomea lukuun ottamatta lähes koko maassa. Laji suosii pesimäalueinaan etenkin kuusikkoja ja tiheitä metsäalueita. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 350 000–420 000 paria. Pyy on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji ja EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Taivaanvuohi *(Gallinago gallinago)* **[NT]**
Selvitysalueen itäosassa oli yksi reviiri (kuva 5). Taivaanvuohi pesii Suomessa koko maassa. Laji suosii pesimäpaikkoinaan kosteikko- ja ranta-alueita, mutta puuttuu kuitenkin yleensä rämeiltä ja rahkanevoilta. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 98 000–130 000 paria. Taivaanvuohi on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

Töyhtötiainen *(Lophophanes cristatus)* **[VU]**
Selvitysalueella oli yhteensä kolme reviiriä (kuva 5). Töyhtötiainen pesii runsaimpana eteläisessä Suomessa ja on harvalukuinen Oulun ja Kuusamon pohjoispuolella. Pesimäpaikkoinaan laji suosii havumetsiä, joissa pesii erityisesti kalliomänniköissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 320 000–410 000 paria. Töyhtötiainen on uhanalaisuusluokaltaan vaarantunut (VU) laji.

Hömötiainen *(Poecile montanus)* **[EN]**
Selvitysalueella oli yhteensä kolme reviiriä (kuva 5). Hömötiainen pesii Suomessa koko maassa aina pohjoisimpia tunturikoivikoita myöten. Pesimäpaikkoinaan laji suosii havu- ja sekametsiä, joissa on eri-ikäistä puuta ja lahopuuta, koska laji pesii kannoissa tai lahopökkelöissä. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 350 000–490 000 paria. Hömötiainen on uhanalaisuusluokaltaan erittäin uhanalainen (EN) laji.

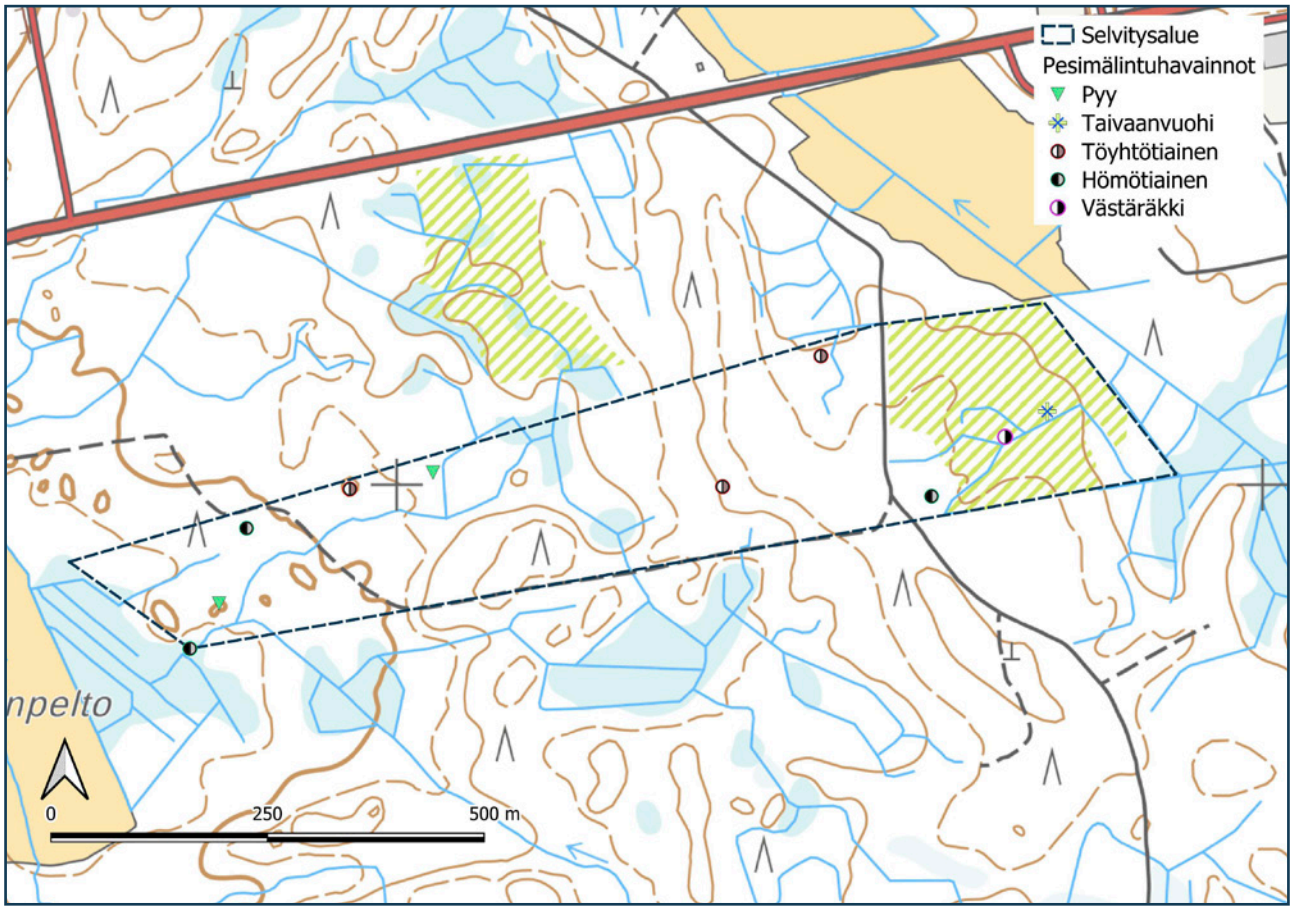
Västäräkki *(Motacilla alba)* **[NT]**
Selvitysalueen itäosassa oli yksi reviiri (kuva 5). Västäräkki on Suomessa yleinen pesimälintu koko maassa. Laji viihtyy kaupunki- ja kulttuuriympäristössä sekä kauempana asutuksesta, aina saaristoon ja Pohjois-Suomen vesialueille saakka. Västäräkin pesäpaikkojen kirjo on laaja. Se rakentaa pesänsä usein rakennusten ja rakenteiden koloihin tai puun koloon. Uusimman parimääräarvion mukaan pesimäkanta on 350 000–420 000 paria. Västäräkki on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT) laji.

5.3. Pesimälinnustoselvityksen tulokset ja päätelmät

Selvitysalueen pesimälinnusto saatiin selvitettyä kattavasti sovelletun kartoituslaskennan avulla. Selvityksessä havaittiin yhteensä 27 eri lintulajin reviiri (taulukko 3). Lajistoon lukeutuu viisi huomionarvoista lajia (kuva 5), joista kaksi on valtakunnallisessa uhanalaisuusluettelossa silmälläpidettäviä, kaksi vaarantuneita ja yksi erittäin uhanalainen. Yksi lajeista kuuluu EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeihin (taulukko 4). Selvitysalueella pesivät huomionarvoiset lajit ovat pääosin tavanomaisia, eikä vaateliaiden lajien reviirikeskittymiä ei havaittu. Alueelta ei voida tulkita linnustollisesti erityisen arvokkaita alueita. Tämän selvityksen perusteella ei voida antaa erityisiä maankäyttösuosituksia.

Taulukko 3. Selvitysalueella pesineet lintulajit. Parimäärä esitetään lajeista, joita inventoitiin systemaattisesti.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Pyy	2	Pajulintu	-	Harmaasieppo	-
Sepelkyyhky	-	Tiltaltti	-	Punarinta	-
Taivaanvuohi	1	Mustapääkerttu	-	Rautiainen	-
Metsäviklo	-	Hernekerttu	-	Västäräkki	1
Käpytikka	-	Hippiäinen	-	Metsäkirvinen	-
Talitiainen	-	Peukaloinen	3	Peippo	-
Kuusitiainen	-	Laulurastas	-	Punatulkku	-
Töyhtötiainen	3	Punakylkirastas	-	Vihervarpunen	-
Hömötiainen	3	Mustarastas	-	Keltasirkku	-
Yhteensä					**27 lajia**

Kuva 5. Huomionarvoisten lintulajien reviirit. Yksi reviirimerkintä tarkoittaa yhtä pesivää paria.

Taulukko 4. Selvitysalueella pesineiden huomionarvoisten lajien luokat ja parimäärät.
EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä, LC = elinvoimainen.

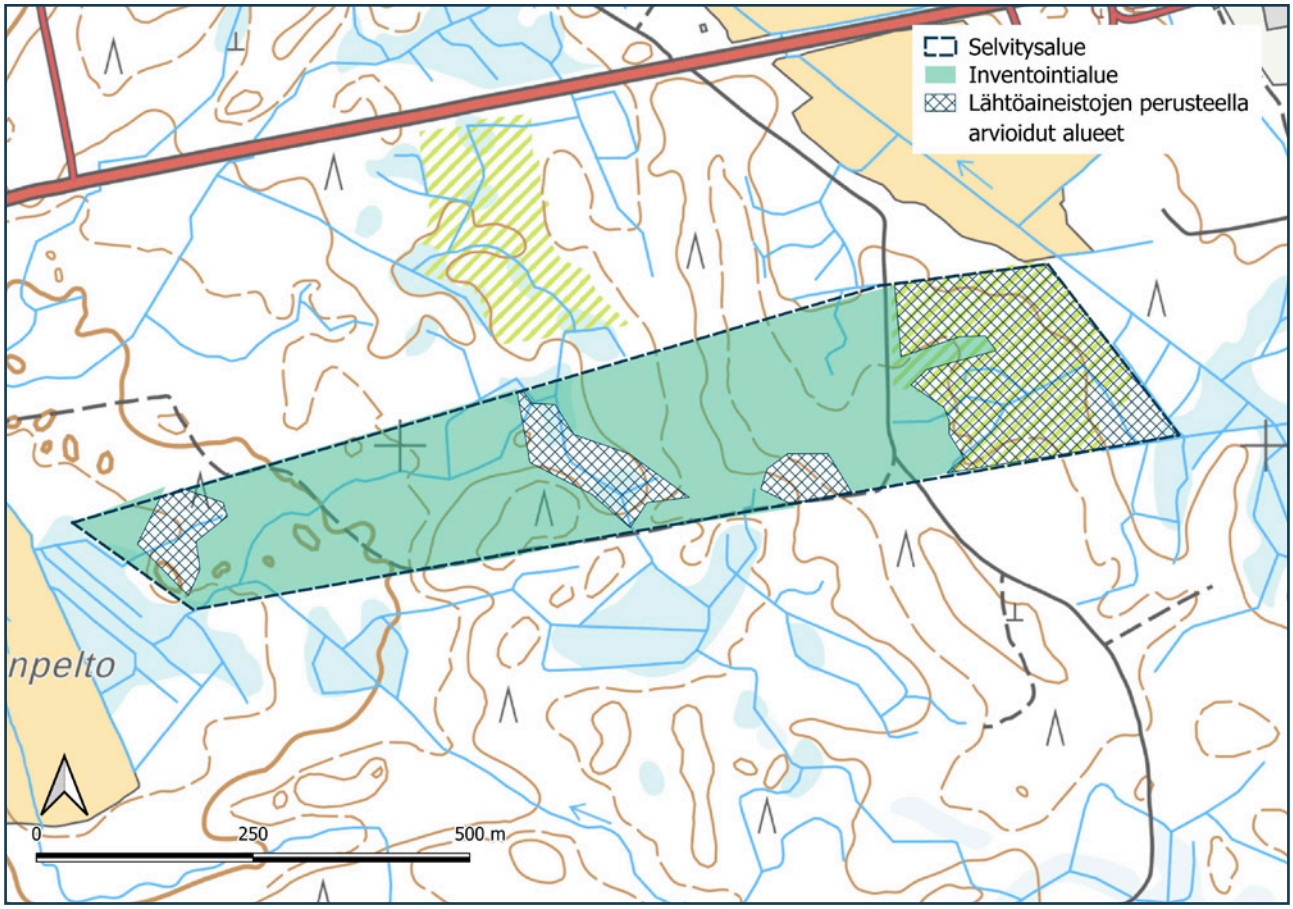
Laji	Tieteellinen nimi	EU:n lintu-direktiivin laji	Suomen erityisvastuulaji	Uhanalaisuus-luokka	Pareja
Pyy	*Tetrastes bonasia*	*x*	*-*	*VU*	*2*
Taivaanvuohi	*Gallinago gallinago*	*-*	*-*	*NT*	*1*
Töyhtötiainen	*Lophophanes cristatus*	*-*	*-*	*VU*	*3*
Hömötiainen	*Poecile montanus*	*-*	*-*	*EN*	*3*
Västäräkki	*Motacilla alba*	*-*	*-*	*NT*	*1*
Yhteensä					***10***

6. KASVILLISUUSSELVITYS

6.1. Inventointimenetelmät

Selvitysalueen kasvillisuutta inventoitiin yhden päivän aikana 16.6.2026 kello 4.10–9.20 välisenä aikana, jolloin alueen potentiaalisia kohteita kierrettiin läpi. Näitä olivat ilmakuva- ja karttatarkastelun perusteella arvioidut paikat, kuten esimerkiksi ojittamattomat suot, kallioalueet, vesistöjen rantavyöhykkeet sekä varttuneiden ja vanhojen puustojen metsät. Taimikot ja hakkuualueet arvioitiin lähtöaineistojen perusteella, eikä niille kohdennettu tarkempaa inventointia. Inventoitu alue esitetään kuvassa 6. Tausta-aineistona käytettiin muun muassa Metsäkeskuksen, Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) ja Luonnonvarakeskuksen (LUKE) avoimia paikkatietoaineistoja.

Maastotöiden aikana kirjattiin lajilistalle kaikki havaitut putkilokasvit, myös villiintyneet koriste- ja hyötykasvit sekä vieraslajit. Selvityksessä käytetty nimistö on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukaan. Lajilista esitetään suomenkielisessä aakkosjärjestyksessä. Kasvilajiston osalta tarkasteltiin Suomen lajitietokeskuksen havainnot huomionarvoisista lajeista sekä vieraslajeista selvitysalueelta.

Kuva 6. Kasvillisuuden inventointialueet

Luontotyyppikohteiden arvotuksessa on käytetty alla esitettyä neliportaista arvoluokitusta (Mäkelä & Salo 2023).

Luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet

Luokkaan 1 kuulumiseen ei sisälly tapauskohtaista harkintaa, sillä luokan kriteerinä on lainsäädännön antama turva kohteelle. Luokkaan kuuluvat seuraavat alueet ja kohteet:

- Luonnonsuojelualueet
- Natura 2000 -alueet
- Suojeluun varatut alueet
- LSL:lla suojeltujen luontotyyppien rajatut esiintymät
- LSL:n tiukasti suojeltujen luontotyyppien esiintymät
- Vesilain suojeltujen luontotyyppien esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen IV b kasvilajien esiintymispaikat
- LSL:n erityisesti suojeltavien eliölajien rajatut esiintymispaikat
- Luontodirektiivin liitteen II eliölajien rajatut esiintymispaikat

Suojeluun varatuilla alueilla tarkoitetaan tässä valtakunnallisten suojeluohjelmien vielä suojelemattomia kohteita, joille on tavoitteena perustaa luonnonsuojelualue, sekä muita valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittuja alueita, joille ei ole vielä laadittu luonnonsuojelualueen perustamisasetusta. Yksityiskohtaiseen suunnitteluun perustuvissa selvityksissä luokkaan kuuluvat lisäksi seuraavat kohteet:

- LSL 95 §:n luonnonmuistomerkit

Luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Luokan 2 kohteet ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä. Luokan kriteerejä ovat esimerkiksi alueen tärkeys ekologisen verkoston kannalta sekä luontotyyppien ja lajien uhanalaisuus, hallinnollinen asema ja esiintymien merkittävyys. Luokkaan kuuluvat muun muassa luontotyyppi- ja lajiesiintymien muodostamat merkittävät kokonaisuudet, uhanalaisten luontotyyppien ja lajien merkittävät esiintymät sekä luontodirektiivin luontotyyppien merkittävät esiintymät. Luokkaan kuuluminen edellyttää aina tapauskohtaista harkintaa.

Ekologinen verkosto voi olla alueelle lisäarvoa tuova elementti: arvoluokkaan 3 muuten sijoittuvat kohteet voidaan sijoittaa arvoluokkaan 2, jos ne ovat lisäksi ekologisen verkoston kannalta tärkeitä. Pääosa luokan 2 kohteista on aina huomioitavia. Näiden lisäksi luokkaan kuuluu maakuntatasolla sekä yksityiskohtaisemman suunnittelun tasolla huomioitavia kohteita.

<u>Aina huomioitavat</u>

- Valtakunnallisesti arvokkaat luontokohteet
- Ekologisen verkoston kannalta erittäin tärkeät kohteet
- Luontotyyppi- ja lajiesiintymien muodostamat merkittävät kokonaisuudet
- Uhanalaisten luontotyyppien merkittävät esiintymät
- Uhanalaisten lajien merkittävät esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen I luontotyyppien merkittävät esiintymät

Lisäksi yleispiirteisessä suunnittelussa huomioitavat

- Maakunnallisesti arvokkaat luontokohteet

Lisäksi yksityiskohtaisessa suunnittelussa huomioitavat

- LSL:lla suojeltujen luontotyyppien rajaamattomat esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen II lajien rajaamattomat merkittävät esiintymispaikat

Luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet

Luokan 3 kohteet ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä. Luokan kriteerejä ovat esimerkiksi alueen tärkeys ekologisen verkoston kannalta sekä luontotyyppien ja lajien uhanalaisuus ja hallinnollinen asema. Luokkaan kuuluvat muun muassa uhanalaisten sekä luontodirektiivin luontotyyppien ja lajien muut kuin merkittävät esiintymät, luontotyyppi- ja lajiesiintymien muut kuin merkittävät kokonaisuudet sekä maakunnalle ominaisten luontotyyppien merkittävät esiintymät. Luokkaan sisältyvät lisäksi ekologisen verkoston kannalta tärkeät kohteet.

Rajanveto arvoluokkien 2 ja 3 välillä edellyttää aina tapauskohtaista luontotyyppi- ja lajiesiintymien merkittävyyden tarkastelua sekä harkintaa kohteen tärkeydestä ekologisen verkoston kannalta. Osa luokan 3 kohteista on aina huomioitavia. Näiden lisäksi luokkaan kuuluu maakuntatasolla sekä yksityiskohtaisemmalla tasolla huomioitavia kohteita.

Luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Luokan 4 kohteilla esiintyy erilaisia monimuotoisuutta tukevia luonnonarvoja. Luokan kohteet ovat usein paikallisesti tärkeitä, ja niiden huomioimisessa tarvitaan muita luokkia enemmän tapauskohtaista soveltamista. Monimuotoisuutta tukeviin kohteisiin voivat kuulua esimerkiksi alueellisesti uhanalaisten tai silmälläpidettävien lajien tai luontotyyppien esiintymät ja tai lajistollisesti arvokkaat uusympäristöt. Luokkaan voivat kuulua myös Suomen kansainvälisten vastuuluontotyyppien esiintymät. Harvinaisten tai puutteellisesti tunnettujen, mutta tärkeiksi katsottujen luontotyyppien kohteet voivat niin ikään kuulua monimuotoisuutta turvaaviin kohteisiin. Tällaisia voivat olla esimerkiksi luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset sisävesien rantaluontotyypit, lähdelammet tai sisämaan dyynimetsät. Arvoluokan 4 kohteisiin luetaan kuuluviksi myös ekologisia yhteyksiä tukevat kohteet, jotka ovat arvottamisessa aina huomioitavia. Luokan muut kohteet huomioidaan yksityiskohtaisella tasolla.

Kaikkia monimuotoisuutta tukevia kohteita ei luontoselvitysten yhteydessä yleensä selvitetä eikä ole tarpeenkaan selvittää, vaan siihen liittyy laji-, luontotyyppi- ja tapauskohtaista harkintaa.

Maastotöissä on huomioitu luonnonsuojelu-, vesi- ja metsälain mukaiset luontotyypit seuraavasti:

Luonnonsuojelulain (64 §) mukaiset luontotyypit

- Hiekkarannat
- Jalopuumetsiköt
- Pähkinäpensaikot
- Tervaleppämetsät
- Merenrantaniityt
- Lehdesniityt
- Kedot
- Rannikon metsäiset dyynit
- Sisämaan tulvametsät
- Harjumetsien valorinteet
- Meriajokaspohjat
- Suojaisat näkinpartaispohjat
- Kalkkikalliot
- Serpentiinikalliot & rannikon avoimet dyynit (65 §)

Vesilain mukaiset luontotyypit

- Enintään kymmenen hehtaarin laajuinen flada, kluuvijärvi tai lähde

- Muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitseva noro tai enintään yhden hehtaarin suuruinen lampi tai järvi

Metsälain (10 §) mukaiset luontotyypit

- Lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä enintään 0,5 hehtaarin suuruisten lampien välittömät lähiympäristöt, joiden ominaispiirteitä ovat veden läheisyydestä ja puu- ja pensaskerroksesta johtuvat erityiset kasvuolosuhteet ja pienilmasto

- Seuraavat luetellut suoelinympäristöt, joiden yhteinen ominaispiirre on luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen vesitalous
  - ► Lehto- ja ruohokorvet, joiden ominaispiirteitä ovat rehevä ja vaatelias kasvillisuus, erirakenteinen puusto ja pensaskasvillisuus
  - ► Yhtenäiset metsäkorte- ja muurainkorvet, joiden ominaispiirteitä ovat erirakenteinen puusto ja yhtenäisen metsäkorte- tai muurainkasvillisuuden vallitsevuus
  - ► Letot, joiden ominaispiirteitä ovat maaperän runsasravinteisuus, puuston vähäinen määrä ja vaatelias kasvillisuus
  - ► Vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot
  - ► Luhdat, joiden ominaispiirteitä on erirakenteinen lehtipuusto tai pensaskasvillisuus sekä pintavesien pysyvä vaikutus
- Rehevät lehtolaikut, joiden ominaispiirteitä ovat lehtomulta, vaatelias kasvillisuus sekä luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen puusto ja pensaskasvillisuus
- Kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana
- Kallioperässä olevat tai kivennäismaahan uurtuneet, jyrkkärinteiset, pääosiltaan vähintään kymmenen metriä syvät rotkot ja kurut, joiden ominaispiirteenä on luonteenomainen muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus
- Pääosiltaan vähintään kymmenen metriä korkeat jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät
- Karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot ja louhikot, joiden ominaispiirre on harvahko puusto

6.1.1.Epävarmuustekijät

Selvitys toteutettiin alkukesällä, jolloin myös kevään lajisto oli kohtuudella tunnistettavissa. Myöhään kesällä esiintyviä lajeja ei ollut varmuudella mahdollista tunnistaa. Kokonaisuuden kannalta tällä ei ole kuitenkaan merkitystä, sillä painoarvoa annettiin enemmän arvokkaiden luontotyyppien löytämiseen ja määrittämiseen. Alue saatiin inventoitua kattavasti, eikä erityisiä epävarmuustekijöitä arvioida olevan.

6.2. Selvitysalueen kasvillisuuden yleiskuvaus

Selvitysalue on kasvillisuustyypiltään enimmäkseen mustikkatyypin (MT) tuoretta tai puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta. Paikoitellen esiintyy lehtomaisen kankaan laikkuja sekä hyvin niukasti rämettä. Alueella on ojituksia, joiden lähiympäristö on korpimuuttumaa. Paikoitellen ojissa on luonnontilaisen kaltaista virtaamaa ja mutkittelua, mutta perkausten vuoksi uomien rakenne ei vastaa luonnontilaista uomaa, eikä merkittävää ennallistumista ole havaittavissa.

Selvitysalueen itäosassa metsäautotien itäpuolella on laaja avohakkuualue, joka on heinittynyt. Hakkuualan kaakkois- ja lounaisosissa on mustikkatyypin (MT) varttunutta kasvatuskuusikkoa ja ojien ympäristössä turvekangasta ja korpimuuttumaa. Metsäautotieltä länteen esiintyy mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta, joiden valtapuuna ylävillä aloilla on varttunutta tasaikäistä mäntyä ja muualla varttunutta kuusta. Paikoin on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta. Yleisilmeeltään keskiosan varttuneet metsät ovat puustoltaan harvahkoa aluetta, jossa esiintyy sananjalan, metsäkastikan ja lehtomaisten ruohojen vallitsemia valoisia ja reheviä aukkopaikkoja. Keskiosassa on tuoreen kankaan noin kymmenmetristä kuusitaimikkoa. Taimikon länsipuolella on mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta, joka on ikärakenteeltaan varttunutta kasvatuskuusikkoa. Ojitusaloilla on korpimuuttumaa ja turvekangasta. Eteläpuolen metsäautotien keskivaiheilla on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta ja jäkälien peittämää kuivaa kangasta. Selvitysalueen itäosassa on nuorehko havupuutaimikko. Eteläpuolen metsäautotie on osin heinittynyt ja monilajinen niittymäinen ympäristö.

Valtapuuna alueella on kuusta ja mäntyä. Sekapuuna esiintyy raudus- ja hieskoivua, pihlajaa ja niukasti raitaa. Haapaa on yksittäisiä puita itäosan metsäautotien vierellä. Pensaskerroksessa tavataan puiden taimia, pajuja, vadelmaa ja paikoin katajaa. Mustikka, metsäkastikka, metsälauha ja lillukka ovat kenttäkerroksen valtalajeina, kuivahkoilla kankailla puolukka on mustikkaa vallitsevampi. Kosteilla ojitusaloilla kasvaa metsäalvejuurta, metsäimarretta, lillukkaa, metsämarjaa, käenkaalta ja muita yleisiä metsä- ja korpilajeja. Valkovuokko on yleinen alueella.

Selvitysalueen kasvillisuudesta esitetään valokuvia sivuilla 20–22 (kuvat 7–11).

Kuva 7. Itäosan avohakkuualuetta.

Kuva 8. Tuoreen kankaan männikköä.

Kuva 9. Tyypillistä valoisaa ja rehevää harvapuustoista aluetta.

Kuva 10. Kuivahkoa kangasta eteläpuolen metsäautotien vierellä.

Kuva 11. Metsäautotien niittykasvillisuutta.

6.3. Kasvillisuusselvityksen tulokset ja päätelmät

Euran Fankkee laajennusalue on kasvillisuudeltaan kauttaaltaan metsätalouskäytössä olevaa kangasmetsää ja ojitusaloja. Selvitysaluetta luonnehtivat tuoreet ja kuivahkot kankaat sekä turvekankaat ja korpimuuttumat. Alueella on myös avohakkuuala ja taimikoita.

Selvitysalueelta ei löydetty yhtään luonnontilaista tai sen kaltaista elinympäristöä, eikä erityisiä maankäyttösuosituksia luontotyyppien osalta voida antaa.

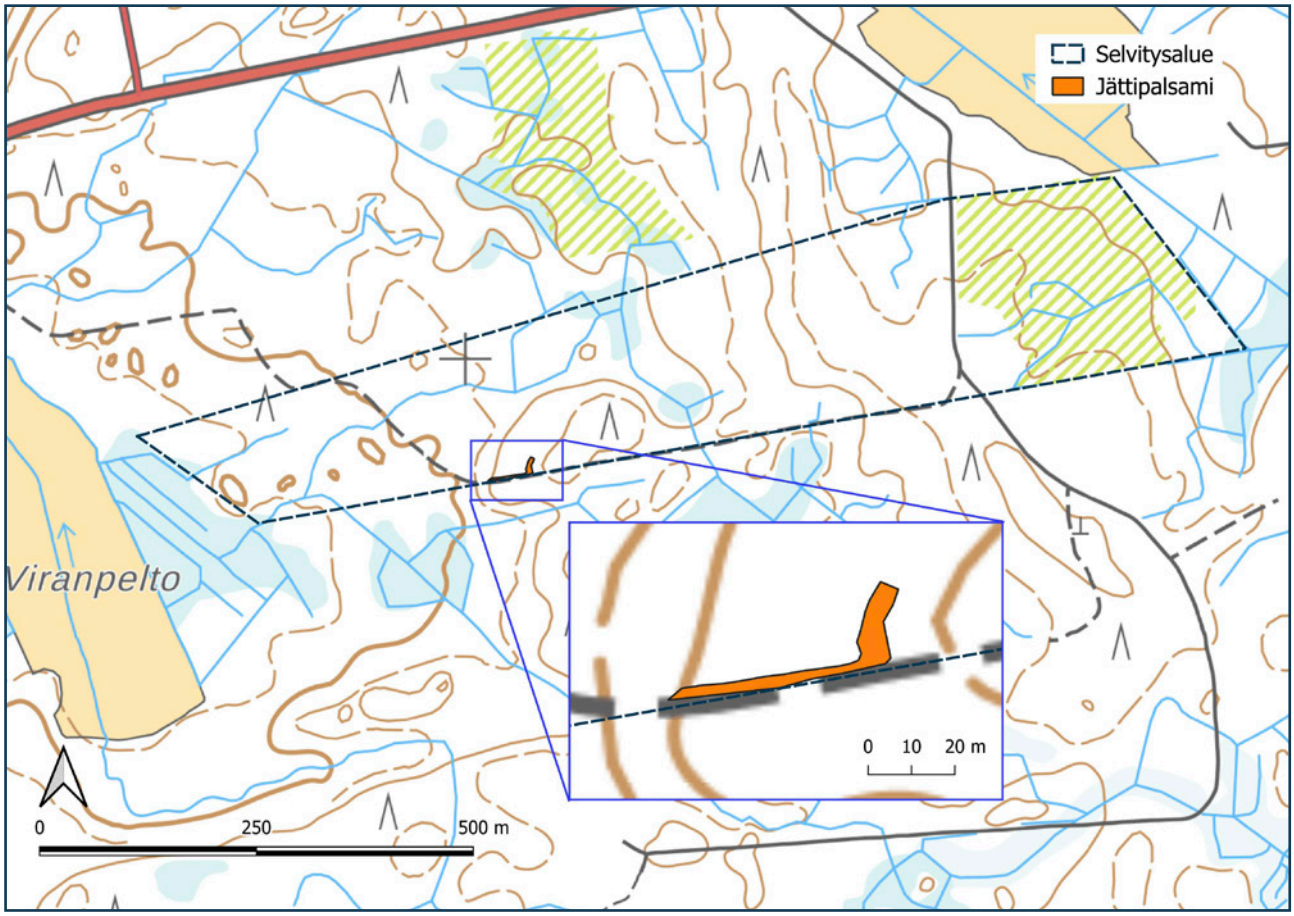
Selvitysalueelta löydettiin 149 putkilokasvilajia (taulukko 6), mikä on melko vaatimaton lajimäärä. Määrä selittyy melko yksipuolisilla elinympäristöillä, sillä alueen kasvillisuus koostuu lähinnä kangasmetsien, turvekankaiden ja tavanomaisten tuoreiden niittyjen lajistosta. Selvitysalueelta ei havaittu huomionarvoisia kasvilajeja, eikä alueelta myöskään tunneta vanhoja havaintoja huomionarvoisista kasvilajeista (Suomen Lajitietokeskus 2026). Haitallisista vieraslajeista havaittiin jättipalsamia eteläosan metsäautotien läheisyydestä vanhalta puiden lastausalueelta. Haitallisen vieraslajin sijainti esitetään kuvassa 12. Kiinteistön omistajan ja haltijan huolehtimisvelvollisuuden sekä toimijan huolehtimisvelvollisuuden mukaan (Suomen säädöskokoelma 2015) tulee huolehtia, että vieraslaji hävitetään ja sen leviäminen estetään maankäytön muutosten yhteydessä, kuten maamassojen muokkausten aikana.

*Taulukko 5. Selvitysalueella havaitut putkilokasvit aakkosjärjestyksessä (jatkuu seuraavilla sivuilla). * = puutarhakarkulaisia, viljelyjäänteitä tai vieraslajeja, ¤ = haitallinen vieraslaji, ^ = risteymä.*

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahokeltano	Hieracium (sektio) vulgata	Kataja	Juniperus communis
Ahomansikka	Fragaria vesca	Katinlieko	Lycopodium clavatum
Ahosuolaheinä	Rumex acetosella	Ketosilmäruoho	Euphrasia stricta
Aitovirna	Vicia sepium	Kevätpiippo	Luzula pilosa
Alsikeapila	Trifolium hybridum	Kielo	Convallaria majalis
Amerikanhorsma	Epilobium adenocaulon	Kiiltopaju	Salix phylicifolia
Haapa	Populus tremula	Kirjopillike	Galeopsis speciosa
Hanhenpaju	Salix repens	Koiranputki	Anthriscus sylvestris
Harakankello	Campanula patula	Korpi-imarre	Phegopteris connectilis
Harmaaleppä	Alnus incana	Korpikaisla	Scirpus sylvaticus
Harmaasara	Carex canescens	Korpikastikka	Calamagrostis purpurea
Heinätähtimö	Stellaria graminea	Korpipaatsama	Franfula alnus
Hevonhierakka	Rumex longifolius	Kotipihlaja	Sorbus aucuparia
Hieskoivu	Betula pubescens	Kultapiisku	Solidago virgaurea
Hietakastikka	Calamagrostis epigejos	Kurjenjalka	Comarum palustre
Hiirenvirna	Vicia cracca	Kylänurmikka	Poa annua
Huopakeltano	Pilosella officinarum ssp. pilosella	Käenkaali	Oxalis acetosella
Huopaohdake	Cirsium helenioides	Lampaannata	Festuca ovina
Isoalvejuuri	Dryopteris expansa	Lehtohorsma	Epilobium montanum
Isolaukku	Rhinanthus serotinus	Lehtonokkonen	Urtica dioica ssp.dioica var. Holosericea
Isonokkonen	Urtica dioica	Lehtotesma	Milium effusum
Isorölli	Agrostis gigantea	Lehtovirmajuuri	Valeriana sambucifolia
Isotalvikki	Pyrola rotundifolia	Leskenlehti	Tussilago farfara
Jouhivihvilä	Juncus filiformis	Lillukka	Rubus saxatilis
Juolavehnä	Elytrigia repens	Luhtamatara	Galium uliginosum
Juolukka	Vaccinium uliginosum	Maitohorsma	Epilobium angustifolium
Jänönsara	Carex ovalis	Mesiangervo	Filipendula ulmaria
Jättipalsami *¤	Impatiens glandulifera	Mesimarja	Rubus arcticus
Kalvaspiippo	Luzula pallescens	Metsäalvejuuri	Dryopteris carthusiana
Kalvassara	Carex pallescens	Metsäimarre	Gymnocarpium dryopteris
Kanadankoiransilmä	Conyza canadensis	Metsäkastikka	Calamagrostis arundinacea
Kanerva	Calluna vulgaris	Metsäkorte	Equisetum sylvaticum
Karhunputki	Angelica sylvestris	Metsäkurjenpolvi	Geranium sylvaticum

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Metsäkuusi	Picea abies	Pietaryrtti	Tanacetum vulgare
Metsälauha	Deschampsia flexuosa	Piharatamo	Plantago major
Metsämaitikka	Melampyrum sylvaticum	Pihasaunio	Matricaria suaveolens
Metsämänty	Pinus sylvestris	Pihatatar	Polygonum aviculare
Metsäorvokki	Viola riviniana	Pihatähtimö	Stellaria media
Metsätähti	Trientalis europaea	Pikkulaukku	Rhinanthus minor
Metsätähtimö	Stellaria longifolia	Pikkutalvikki	Pyrola minor
Metsävirvilä	Ervilia sylvatica	Polkusara	Carex brunnescens
Mustikka	Vaccinium myrtillus	Pujo	Artemisia vulgaris
Niittyhumala	Prunella vulgaris	Puna-ailakki	Silene dioica
Niittyleinikki	Ranunculus acris	Puna-apila	Trifolium pratense
Niittynurmikka	Poa pratensis	Punanata	Festuca rubra
Niittynätkelmä	Lathyrus pratensis	Puolukka	Vaccinium vitis-idaea
Niittysuolaheinä	Rumex acetosa	Päivänkakkara	Leucanthemum vulgare
Nuokkuhelmikkä	Melica nutans	Raita	Salix caprea
Nuokkutalvikki	Orthilia secunda	Rantamatara	Galium palustre
Nurmihärkki	Cerastium fontana	Rauduskoivu	Betula pendula
Nurmilauha	Deschampsia cespitosa	Rentohaarikko	Sagina procumbens
Nurmipiippo	Luzula multiflora	Rentukka	Caltha palustris
Nurmipuntarpää	Alopecurus pratensis	Riidenlieko	Lycopodium annotinum
Nurmirölli	Agrostis capillaris	Rohtotädyke	Veronica officinalis
Nurmitädyke	Veronica chamaedrys	Rätvänä	Potentilla erecta
Nurmitähkiö, timotei	Phleum pratense	Rönsyleinikki	Ranunculus repens
Ojakellukka	Geum rivale	Rönsyrölli	Agrostis stolonifera
Ojakärsämö	Achillea ptarmica	Röyhyvihvilä	Juncus effusus
Ojasorsimo	Glyceria fluitans	Sananjalka	Pteridium aquilinum
Oravanmarja	Maianthemum bifolium	Sarjakeltano	Hieracium umbellatum
Orvontädyke	Veronica serpyllifolia	Savijäkkärä	Gnaphalium uliginosum
Paimenmatara	Galium album	Siankärsämö	Achillea millefolium
Pallosara	Carex globularis	Sinivuokko	Hepatica nobilis
Peltokorte	Equisetum arvense	Soreahiirenporras	Athyrium filix-femina
Pelto-ohdake	Cirsium arvense	Suo-ohdake	Cirsium palustre
Peltosaunio	Tripleurospermum perforatum	Suo-orvokki	Viola palustris
Piennarmatara ^	G. x pomeranicum	Syysmaitiainen	Leontodon autumnalis

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Särmäkuisma	Hypericum maculatum	Valkoapila	Trifolium repens
Tahmavillakko	Senecio viscosus	Valkovuokko	Anemone nemorosa
Tarhaomenapuu *	Malus domestica	Vanamo	Linnaea borealis
Terttualpi	Lysimachia thyrsiflora	Vehka	Calla palustris
Tervaleppä	Alnus glutinosa	Virpapaju	Salix aurita
Tuhkapaju	Salix cinerea	Voikukka	Taraxacum sp.
Tuomi	Prunus padus	Vuohenkello *	Campanula rapunculoides
Vadelma	Rubus idaeus		
Yhteensä 149 lajia			

Kuva 12. Haitallisen vieraslajin (jättipalsami) kasvustot.

7. TULOSTEN YHTEENVETO

Maastoinventointien aikana selvitysalueelta ei löydetty liito-oravien papanoita. Lajille soveltuvaa elinympäristöä ei myöskään rajattu, sillä puusto on rakenteeltaan yksipuolista, eikä sopivaa lehtipuustoa ole riittävästi.

Pesimälinnustoinventoinnissa havaittiin yhteensä 27 eri lintulajin reviiriä. Lajistoon lukeutuu viisi huomionarvoista lajia, joiden pesiviä pareja kirjattiin yhteensä kymmenen. Alueelta ei rajattu linnustollisesti arvokkaita alueita.

Kasvillisuusselvityksessä ei rajattu yhtään arvokasta elinympäristöä, sillä metsät ja suoelinympäristöt ovat kauttaaltaan käsiteltyä metsätalousympäristöä. Huomionarvoisia kasvilajeja ei havaittu, mutta haitallisia vieraslajeja löydettiin. Maankäyttösuosituksia ei ole perusteltua antaa minkään selvityksen osalta.

8. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

Ahlfors, A., Lehto-Halme, K. & Vesamäki, J. 2025:
Euran Fankkeen luontoselvitys 2025. Sitowise Oy.

BirdLife Suomi ry 2024:
Suomessa alueellisesti uhanalaiset lintulajit. www.birdlife.fi/suojelu/lajit/uhanalaisuus/alue/

Hanski, I. 2016:
Liito-orava. Biologia ja käyttäytyminen. Metsäkustannus.

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019:
Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.
Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Järvinen, O. & Väisänen, R. A. 1983:
Correction coefficients for line transect of breeding birds. – Ornis Fennica 60: 97–101.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018:
Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Suomen ympäristökeskus ja
Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. Osa 1.

Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988:
Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2. painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo. Helsinki.

Lehikoinen, A., Below, A., Jukarainen, A., Laaksonen, T., Lehtiniemi, T., Mikkola-Roos, M., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tiainen, J. & Valkama, J. 2025:
Suomen lintujen pesimäkantojen koot ja viimeaikaiset kannanmuutokset. Linnut-vuosikirja 2024: 16–25. BirdLife Suomi

Leivo M. (1996):
EVA - Suomen kansainvälinen erityisvastuu linnustonsuojelussa. Linnut-lehti 31. vsk, 6. nro. BirdLife Suomi. S. 34–39.

Luonnontieteellinen keskusmuseo 2024b:
Lintuatlaksen tulospalvelu – lajit. Suomen 4. lintuatlas. Viitattu 29.8.–4.9.2024 (www.lintuatlas.fi).

Luontoportti 2024:
Linnut. Viitattu 2.–4.9.2024 (https://luontoportti.com/c/3/linnut?sid=3).

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:
Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2023:
Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023.

Nieminen, M. & Ahola, A. 2017:
Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. Suomen ympäristö 1/2017. Ympäristöministeriö.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001:
Vastuulajit. Suomen lajien uhanalaisuus 2000. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. S. 362–369.

Suomen Lajitietokeskus 2026:
Liito-oravahavainnot selvitysalueelta ja lähietäisyydeltä. Viitattu 21.7.2026 (www.laji.fi).
Putkilokasvihavaintoja selvitysalueelta. Viitattu 21.7.2026 (www.laji.fi).

Suomen säädöskokoelma 1709/2015:
Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta. (https://www.finlex.fi/eli?uri=http://data.finlex.fi/eli/sd/2015/1709/ajantasa/2025-06-27/fin)

Tapio Oy 2016:
Liito-oravan huomioon ottaminen metsänkäytön yhteydessä. Neuvontamateriaali.
Maa- ja metsätalousministeriö.

Zetterström, D., Svensson, L. & Mullarney, K. 2023:
Lintuopas. Euroopan ja Välimeren alueen linnut. Kustannusosakeyhtiö Otava.

SITOWISE